

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาถึง “ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ” เนื่องจากการกำกับดูแลกิจการเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ต้องเปิดเผยข้อมูลของบริษัทให้แก่บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการได้รับทราบ ซึ่งบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงนั่นก็คือผู้ถือหุ้น โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นส่วนน้อยหรือผู้ถือหุ้นที่มิได้เป็นผู้บริหารย่อมไม่รู้ข้อมูลในเชิงบริหารจัดการของบริษัทแต่ก็มีความไว้วางใจในการบริหารของบริษัทเนื่องจากบริษัทมีผู้บริหารมืออาชีพมาบริหารจัดการซึ่งเปรียบเสมือนตัวแทนของผู้ถือหุ้นตามทฤษฎีตัวแทน (Agent Theory) ของ Jensen and Meckling (1976) (อ้างถึงใน อุษณา ภัทรมนตรี, 2552) แต่การบริหารจัดการของตัวแทนอาจมีปัญหาในกรณีที่ตัวแทนเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่อาจมีการนำข้อมูลภายในไปใช้ในการหาประโยชน์หรือที่เรียกว่าความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) หรือในกรณีที่ตัวแทนเป็นผู้บริหารมืออาชีพแต่หาประโยชน์ให้แก่ตนเองมากกว่าผู้ถือหุ้นเช่น การเสนอค่าตอบแทนให้แก่ตนเองที่สูงกว่าความเป็นจริง ดังนั้น การที่มีการกำกับดูแลกิจการตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดประเด็นสำคัญไว้ 5 หมวดได้แก่ สิทธิของผู้ถือหุ้น การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ควรนำมาพิจารณาโดยเฉพาะเรื่องของความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2549) คณะกรรมการมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัท คณะกรรมการมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้นและเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการใน 7 ด้านคือ

1. โครงสร้างคณะกรรมการควรกำหนดจำนวนกรรมการที่ควรจะมีและองค์ประกอบที่ควรจะเป็นของคณะกรรมการด้วยความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น คณะกรรมการควรประกอบด้วยกรรมการอิสระอย่างน้อย 1 ใน 3 ของกรรมการทั้งคณะ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 3 คน

นอกจากนี้ จำนวนกรรมการที่เหลือควรเป็นไปตามสัดส่วนอย่างยุติธรรมของเงินลงทุนของผู้ถือหุ้น แต่ละกลุ่มควรกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการไว้อย่างชัดเจน

2. คณะกรรมการควรพิจารณาจัดให้มีคณะกรรมการชุดย่อยอื่นเพื่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี

3. บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ คณะกรรมการควรทำหน้าที่พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัท

4. การประชุมคณะกรรมการ บริษัทควรจัดให้มีกำหนดการประชุมคณะกรรมการเป็นการล่วงหน้า และแจ้งให้กรรมการแต่ละคนทราบและจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

5. การประเมินตนเองของคณะกรรมการ คณะกรรมการควรประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยตนเองเป็นประจำ เพื่อให้คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาผลงานและปัญหาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

6. ค่าตอบแทนของกรรมการควรจัดให้อยู่ในลักษณะที่เปรียบเทียบกับระดับที่ปฏิบัติอยู่ในอุตสาหกรรม ประสิทธิภาพ ภาระหน้าที่ ขอบเขตของบทบาทและความรับผิดชอบ

7. การพัฒนากรรมการและผู้บริหาร คณะกรรมการควรส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้มีการฝึกอบรมและการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องในระบบการกำกับดูแลกิจการของบริษัท เช่น กรรมการ กรรมการตรวจสอบ ผู้บริหาร เลขานุการบริษัท

การล้มละลายของธุรกิจขนาดใหญ่ในประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี 2544 เช่น บริษัท เอนรอน และบริษัทเวิลด์คอม ส่วนใหญ่มาจากการตกแต่งบัญชี การมีข้อขัดแย้งทางผลประโยชน์ของฝ่ายบริหารระดับสูงทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นต่อตลาดทุน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์สหรัฐอเมริกาต้องปรับปรุงกฎระเบียบของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ให้เข้มงวดขึ้นและส่งผลให้สหรัฐอเมริกาประกาศใช้กฎหมาย Sarbanes-Oxley ในปี 2545 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการที่ดี การจัดทำงบการเงิน และการสอบบัญชี

ในปี 2545 ประเทศไทยมีการรณรงค์เรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เสนอหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ให้แก่บริษัทจดทะเบียนเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในขั้นเริ่มแรก และกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนทุกบริษัทต้องเปิดเผยการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2545 เป็นต้นไป เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างเป็น

รูปธรรม และเดือนกรกฎาคม 2545 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน (Corporate Governance Center) ขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการให้แก่กรรมการและผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนปัจจุบันรวมทั้งบริษัทที่อยู่ระหว่างการเตรียมการเพื่อเข้าจดทะเบียนจนถึงปัจจุบัน และในปี 2549 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี 2549 โดยนำข้อพึงปฏิบัติจากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ที่ได้ประกาศใช้ปี 2545 มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้เทียบเคียงกับหลักการกำกับดูแลกิจการของ The Organization for Economic Co-Operation and Development (OECD Principles of Corporate Governance ปี 2004) และข้อเสนอแนะของธนาคารโลกจากการเข้าร่วมโครงการ Corporate Governance - Reports on the Observance of Standards and Codes (CG-ROSC)

อุษณา ภัทรมนตรี (2550) การที่ผู้ถือหุ้นลงทุนในบริษัทจดทะเบียนย่อมมีความคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทน ผลกำไรหรือเป็นเจ้าของบริษัทโดยไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในการดำเนินการประจำวันของบริษัทแต่ใช้สิทธิความเป็นเจ้าของในการลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นในเรื่องที่สำคัญ เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการบริษัทเพื่อดำเนินการและสื่อสารแทนตน คณะกรรมการบริษัทเป็นตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการอนุมัติในธุรกรรมสำคัญแทนผู้ถือหุ้น การทำงานของคณะกรรมการบริษัทต้องให้เป็นไปตามกฎหมายวัตถุประสงค์ ข้อบังคับของบริษัทตลอดจนมติที่ประชุมด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของบริษัท ซึ่งคณะกรรมการบริษัทประกอบด้วย กรรมการที่เป็นผู้บริหาร กรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารแต่อาจไม่เป็นอิสระ เช่น มาจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ และกรรมการอิสระที่แต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณสมบัติความเป็นอิสระอย่างน้อยตามที่กำหนดแนวปฏิบัติที่ดีที่นิยมในประเทศพัฒนา เช่น การกำหนดคุณสมบัติของความเป็นอิสระที่สูง ประธานคณะกรรมการบริษัทมาจากกรรมการอิสระ การกำหนดให้กรรมการอิสระมีจำนวนมากกว่าหรือเท่ากับกรรมการที่ไม่เป็นอิสระเพื่อการใช้ดุลยพินิจและการมีจำนวนเสียงที่เพียงพอที่จะโหวตลงมติที่เป็นอิสระในการประชุมโดยเฉพาะในกรณีที่เกิดความขัดแย้งของผลประโยชน์ที่ต้องรักษาความเป็นธรรมกับผู้ถือหุ้นส่วนน้อยรวมทั้งผู้มีส่วนได้เสีย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2552) ตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ได้เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2542 โดยบริษัทแรกเข้าทำการซื้อขายเมื่อปี 2544 ตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ เป็นตลาดที่น่าสนใจเนื่องจากมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดเติบโตจาก 427 ล้าน

บาทในปี 2544 เป็น 37,654 ล้านบาทในปี 2552 และมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยเติบโตจาก 25 ล้านบาทในปี 2544 เป็น 400 ล้านบาทต่อวันในปี 2552 จะเห็นว่าเป็นอัตราการเติบโตในตลาดหลักทรัพย์ที่สูงมาก ดังนั้น บริษัทขนาดกลางและเล็กที่ต้องการระดมทุนเพิ่มจึงสามารถยื่นคำขอเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีข้อกำหนดคุณสมบัติเชิงคุณภาพของบริษัทที่ยื่นคำขอเข้าจดทะเบียนเหมือนกับบริษัทที่ยื่นคำขอเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อาทิเช่น จัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. มีระบบการควบคุมภายในที่ดี มีระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี และมีการเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใสตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้น การที่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ยึดหลักการกำกับดูแลกิจการในมาตรฐานเดียวกันกับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) น่าจะสร้างความเชื่อถือให้นักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียว่าจะมีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ดีด้วยซึ่งความสามารถในการทำกำไรถือเป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่สามารถวัดข้อมูลที่เป็นการวิเคราะห์อัตราส่วนได้หลากหลาย เช่น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และอัตราส่วนกำไรต่อหุ้น เป็นต้น

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการกำกับดูแลได้แก่ คุณภาพการปฏิบัติการกำกับดูแลความสามารถทางการบริหารต้นทุน การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนคณะกรรมการและผู้บริหาร และความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้เสียมีผลบวกต่อความสามารถในการแข่งขัน (สุภานี นวกุล, 2553) ขนาดของคณะกรรมการของบริษัทมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดโดยอัตราส่วนของผู้ถือหุ้นโดยทิศทางความสัมพันธ์ในทางลบ (สุชลธา บุพการะกุล, 2551) ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อผลการดำเนินงานโดยบริษัทมีประธานเป็นเจ้าของกิจการและมีการจ่ายค่าตอบแทนตามผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงาน และบริษัทที่มีกรรมการจำนวนมากมีผลทางลบต่อการดำเนินงาน (Switzer and Tang, 2009)

ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาถึง “ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ” เนื่องจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ยังไม่เป็นที่สนใจแก่นักลงทุนมากนัก แต่ถ้ามีการวิเคราะห์ให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทและการมีกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีมากขึ้นอาจทำให้นักลงทุนเริ่มมาสนใจพิจารณาข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มากขึ้น ซึ่งถ้าผลการดำเนินงานของบริษัทมีแนวโน้มดีขึ้นและมีกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีย่อมส่งผลให้บริษัทมีโอกาสพัฒนาเข้าไปลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

มากขึ้น นั่นหมายความว่านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ก็จะได้รับมูลค่าเพิ่มจากการลงทุนเพิ่มมากขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

สมมุติฐานการวิจัย

การศึกษานี้มีสมมุติฐานการวิจัย 2 ข้อดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 กลไกการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์ทางบวกต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม

สมมุติฐานที่ 2 กลไกการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์ทางบวกต่ออัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ”
2. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ จำนวน 60 บริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ถึงปี พ.ศ. 2554
3. ตัวแปรอิสระได้แก่ กลไกการกำกับดูแลกิจการ (ประกอบด้วย จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการบริษัท จำนวนของกรรมการอิสระ สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการ การควบคุมตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการ และค่าตอบแทนกรรมการ)
4. ตัวแปรตามได้แก่ ตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไร (ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น)
5. ตัวแปรควบคุมได้แก่ ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท และความเสี่ยงทางการเงิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลไกการกำกับดูแลกิจการ หมายถึง การพิจารณาเกี่ยวกับจำนวนครั้งการประชุม คณะกรรมการบริษัท จำนวนของกรรมการอิสระ สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการ การควบคุมวรม ตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการ (CEO) ในคนเดียวกัน และค่าตอบแทน กรรมการ

ตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไร หมายถึง อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Assets : ROA) และอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (Price – Earning Ratio :P/E)

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยจะเป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Research) โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data Analysis) ประกอบด้วย รายงานประจำปี งบการเงิน แบบแสดงข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1)ในการวิจัย ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมาย คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จำนวน 60 บริษัท (เป็นจำนวนบริษัทที่มีรายชื่อการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2552) โดยทำการเปรียบเทียบข้อมูลของบริษัทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ถึงปี พ.ศ. 2554 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และฐานข้อมูล SETSMART

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอเนื้อหาโดยแบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้ -

บทที่ 1 กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย ของเขตการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ วิธีดำเนินการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินวิจัยโดยสังเขป

บทที่ 2 กล่าวถึง การรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาที่ผ่านมาและที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ รวมถึงเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3 กล่าวถึง การเลือกประชากรกลุ่มเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บข้อมูลที่ใช้ศึกษา การประมวลผลข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ

บทที่ 5 กล่าวถึง บทสรุปผลของการวิจัย ข้ออภิปราย ข้อจำกัดในการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ของการศึกษาวิจัยครั้งนี้มี 3 ข้อ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และคณะกรรมการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในการพิจารณาเรื่องกลไกการกำกับดูแล และตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไรที่จะนำไปสู่มูลค่าหลักทรัพย์ที่สูงขึ้น
2. ประโยชน์ต่อนักลงทุนในการพิจารณาลงทุนในบริษัทที่มีทั้งกลไกการกำกับดูแลกิจการ และความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ดี
3. ประโยชน์ต่อบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาทั้งเรื่องกลไกการกำกับดูแลกิจการ และความสามารถในการทำกำไรของบริษัท